

Rapport

Eliteidrættens facilitetsvilkår i Københavns Kommune

Foto: Team Copenhagen

April 2012
Kultur- og Fritidsforvaltningen,
Københavns Kommune

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
1. Elitebegrebet	5
2. Fordeling af idrætsfaciliteter	6
Prioriteringsliste	6
Skæve haltider	6
Prime-time	7
Belægningskvote	7
Geografisk spredning af faciliteter	7
Opsummering	7
3. Udvikling af konkurrence- og opvisningsfaciliteter	8
Multianvendelige opvisningsfaciliteter	8
Specialforbundenes facilitetskrav	8
Styrketræning, behandlingsfaciliteter og depotplads	8
VIP-faciliteter	8
Opsummering	9
4. Principper for udvikling af byens idrætsfaciliteter	9
Modernisering af byens idrætsanlæg	9
Multifunktionelle opvisningsarenaer	9
Specialanlæg	9
Driftsfællesskaber med ”hele” foreninger	10

Indledning

I 2002 udarbejdede Kultur- og Fritidsforvaltningen og Økonomiforvaltningen redegørelsen *Eliteidrættens vilkår i Københavns Kommune*. Som opfølgning herpå har Kultur- og Fritidsforvaltningen i samarbejde med eliteklubber og Team Copenhagen udarbejdet nærværende rapport, der fokuserer på den københavnske eliteidræts vilkår på facilitetsområdet. I forlængelse af rapporten er notatet *Elitesatsninger på facilitetsområdet* udarbejdet, som fremlægger konkrete forslag til en udvikling af de københavnske elitefaciliteter.

Der er mange gode argumenter for at arbejde med eliteidræt i Københavns Kommune. Kommunens bedste idrætsudøvere og hold betragtes som en del af byens vækstlag og som PR-skabende ambassadører for kommunen. Der er således et økonomisk incitament for at styrke elitens vilkår. Et andet væsentligt argument er kommunens kultur- og fritidspolitiske fokus på et mangfoldigt idrætsliv. Herunder hører at skabe tidssvarende rammer for de borgere, der dyrker deres idræt på eliteniveau i København og særligt støtte idrætstalenter på vej mod toppen.

Den danske idrætsmodel omfatter både bredde- og eliteidræt, som i den kontekst supplerer hinanden. Det kan ikke påvises, at ”elite skaber bredde”, og at gode resultater på elitefronten skaber større medlemstilgang inden for de pågældende idrætsgrene eller øger befolkningens idrætsdeltagelse. Der ses imidlertid ofte en sammenhæng mellem elite og bredde. Gode eliteklubber er ofte også store breddeklubber.

Københavns Kommune har i løbet af de seneste 10 år valgt at sætte ekstra fokus på byens eliteidrætsprofil. Dette fokus skabte kommunen for alvor med etableringen af Team Copenhagen i 2004, og senest er der indgået en ny Elitekommune-aftale med Team Danmark, som løber frem til 2014. Københavns Kommune har således taget et medansvar i arbejdet med at forbedre eliteidrættens vilkår i Danmarks hovedstad.

Team Copenhagen har til formål, via et langsigtet samarbejde mellem eliteidrætten, erhvervslivet og Københavns Kommune, at forbedre de københavnske eliteklubbers muligheder for at nå et internationalt niveau. Disse visioner forsøger Team Copenhagen at realisere ved bl.a. at yde økonomisk støtte til de københavnske eliteklubbers arbejde med henholdsvis talentudvikling, der ofte omfatter unge under 20 år, og senioreliten. En klubs muligheder for at få støtte afhænger af en samlet vurdering af klubbens fundament, hvilket sker på baggrund af en vurdering af klubbernes resultatmæssige, trænerfaglige, organisatoriske og ledermæssige niveau samt klubbernes fysiske rammer. Herunder betragtes idrætsfaciliteter og adgangen til dem som centrale faktorer i udviklingen af eliteidræt.

Eliteidrætten i København trives generelt godt. Der opnås mange danske mesterskaber inden for en række individuelle idrætsgrene, og en stor del af disse klarer sig også godt i internationalt regi. Inden for de store traditionsrige holdidrætter som f.eks. fodbold, håndbold, volleyball, ishockey og basketball har den københavnske seniorelite imidlertid vanskeligt ved at gøre sig gældende, såvel nationalt som internationalt. En medvirkende årsag hertil er, at København sammenlignet med andre store, danske kommuner er underforsynet med halfaciliteter i forhold til antal indbyggere. Utilstrækkelige trænings- og konkurrencefaciliteter er én af flere udfordringer, som københavnske eliteklubber står overfor.

Hvis Københavns Kommunes idrætsfaciliteter skal forbedres, så de dækker efterspørgslen hos kommunens egne eliteklubber, er der behov for fortløbende investeringer. En omfattende renovering af de ældre, kommunale idrætsanlæg har løftet kvaliteten af anlæggene, men den udgiftstunge udbygning af facilitetsmassen har kun fundet sted i begrænset omfang.

Den nuværende facilitetssituation betyder færre træningstimer, dårligere træningstider og ringere konkurrenceforhold for eliten. Et centralt spørgsmål er derfor om, og i så fald hvordan, eliteklubberne skal opprioriteres i fordelingen af haltider i de eksisterende faciliteter samt ved spørgsmål om nye anlægsopgaver.

Ønskes en styrket indsats for, at den københavnske eliteidræt løftes op på højeste nationale niveau, kræver det investeringer i helt basale facilitetsforbedringer, men også en grundlæggende udvikling af elitemiljøer med blandt andet gode muligheder for styrketræning, behandling, depotplads, VIP-gæster og pressedækning.

Rapporten vil omhandle elitebegrebet, fordeling af idrætsfaciliteter, udvikling af konkurrence- og opvisningsfaciliteter samt sætte fokus på forskellige principper for udvikling af konkurrence- og opvisningsfaciliteter.

Elitebegrebet

Elitebegrebet er dynamisk, og der eksisterer ikke en universel definition af begrebet. Årsagen til den manglende definition er, at hvad der regnes for elitært i en idrætsgren, ikke nødvendigvis regnes for det samme i en anden. Det vil sige, at hver klub og hver idrætsgren overordnet set har sin elite. Tilslutningen til og udbredelsen af en idrætsgren højner naturligvis kravene for at nå toppen i den pågældende idrætsgren. For eksempel kan en plads i landets næstbedste håndboldrække betegnes som elitært, hvorimod en plads i den næstbedste floorball- eller volleyballrække ikke betegnes som elitært.

Danmarks Idræts-Forbund, Team Danmark og Team Copenhagen opererer heller ikke med klare definitioner af elitebegrebet, men de forsøger alle at præcisere og afgrænse eliteområdet via en opdeling af idrætsudøverne i forhold til deres sportslige niveau samt resultater.

Danmarks Idræts-Forbund og Team Danmark arbejder med en tredeling af elitebegrebet:

1. *International elite* er sportsfolk med resultatperspektiv og medaljemuligheder på højeste niveau til EM, VM og OL.
2. *National elite* er sportsfolk, som repræsenterer deres land eller klub ved internationale seniorkonkurrencer samt de mest talentfulde juniorer/ungseniorer, der har et ekstraordinært potentiale til at nå den internationale seniorelite.
3. *Klubelite* er sportsfolk, der deltager på det højeste niveau i den nationale konkurrencestruktur samt udøvere tilknyttet et Team Danmark-godkendt kraftcenter.

Elitebegrebet er imidlertid fleksibelt, og afgrænsningen af elitehold og -udøvere kan variere fra en kommune til en anden. I København arbejder Team Copenhagen ikke ud fra samme tredeling af elitebegrebet, men forholder sig til begrebet ud fra en helhedsvurdering af de pågældende eliteklubbers fundament. Dvs. klubbernes resultatmæssige, trænerfaglige, organisatoriske og ledermæssige niveau samt de fysiske rammer, herunder idrætsfaciliteter og adgangen til dem. Team Copenhagen har forsøgt at afgrænse elitebegrebet yderligere ved en prioriteringsliste som redskab til opprioritering af elitehold i forhold til fordelingen af de københavnske idrætsfaciliteter (jf. pkt. 5 s. 6). Listen er dynamisk og anvendes som en overordnet retningslinje for holdidrætter på seniorniveau. Klubber, der ikke opfylder prioriteringslistens ligakriterier, men som derimod arbejder med talentudvikling på højt niveau, tildeles imidlertid også økonomisk støtte, som fx er tilfældet med Københavns Badminton Klub.

Fordeling af idrætsfaciliteter

Eliteidrætsudøverne har et grundlæggende behov for en fleksibel og nem adgang til træningsfaciliteter, så de kan træne i et omfang, der kan bringe dem til tops. Med den begrænsede mængde faciliteter til rådighed er træningsvilkårene i vid udstrækning bestemt af fordelingen af tider blandt de mange forskellige brugergrupper og klubber.

Elite- og breddeidrætten har i de fleste tilfælde et godt samarbejde omkring de anlæg, de er fælles om at benytte til træningsformål, som det fx ses med Fægteklubben Trekanten og Ryparkens Badminton Klubs samarbejde om brugen af Ryparkens Idrætsanlæg. Ligeledes foregår den interne fordeling af tider i de enkelte klubber generelt også godt, som det fx ses med Ajax Håndbold og

B.93. Det er således vigtigt at fastslå, at fordelingsproblemet i Københavns Kommune er af begrænset omfang.

Unge eliteidrætsudøvere under 19 år har gode vilkår i forhold til facilitetsfordelingen. Der er i vid udstrækning overensstemmelse mellem tildelt banetid og forbundenes anbefalede træningstid. Derimod har holdidrætten for eliteseniører dårligere facilitetsbetingelser og vanskeligere ved at få tilstrækkeligt med træningstimer som påkrævet for at nå et topeliteniveau. Særligt gælder det indendørs idrætsgrene.

Prioriteringsliste

De offentlige institutioner prioriteres højt i fordelingen af kommunale idrætsfaciliteter i dagtimerne. Herefter fordeles de kommunale idrætsfaciliteter mellem de københavnske folkeoplysende foreninger ud fra en politisk vedtaget prioriteringsliste. Ved anvisning af faciliteter prioriteres følgende grupper i nævnte rækkefølge:

1. Aktiviteter/undervisning med handicappede, hvor aktiviteten stiller særlige krav til faciliteten
2. Aktiviteter med børn og unge under 19 år
3. Aktiviteter for unge mellem 19-25 år
4. Folkeoplysende voksenundervisning mv. (aftenskoler)
5. Eliteidræt i henhold til rammer¹ udstukket i samarbejde med Team Copenhagen
6. Aktiviteter med voksne i foreninger med børn og unge
7. Aktiviteter for voksne
8. Paraplyorganisationer der skal afholde fællesarrangementer for medlemsforeninger hjemmehørende i Københavns Kommune

Eliteidrætten er altså 5. prioritet i spørgsmålet om fordeling af idrætsfaciliteter, 2. prioritet, hvis udøverne er under 19 år og 3. prioritet, hvis udøverne er mellem 19-25 år.

Tal fra spørgeskemaundersøgelsen ”Københavnbarometeret 2010” viser desuden, at 53 % af børn i 4.-9. klasse i København dyrker idræt i en idrætsforening. Blandt disse går hovedparten til traditionelle idrætsgrene, som fortrinsvis dyrkes i byens idrætshaller. Disse tal underbygger, at der særligt for voksne eliteidrætsudøvere ligger en udfordring i at få tildelt tilstrækkeligt med tid i de kommunale indendørs haller.

Skæve haltider

For eliteidrætsudøverne er det vigtigt, at der stilles faciliteter til rådighed i de perioder, hvor eliteidrætsudøverne har brug for det - både til træning og konkurrence. Et af de problemer, der begrænser eliteidrætsudøvernes adgang til træningsfaciliteter, er haltider på skæve tidspunkter.

¹ Konkret skal de enkelte hold være på følgende niveau for at kunne opnå særlig prioritering i forbindelse med fordeling af træningstider:

Badminton - To højeste nationale liga

Bordtennis - Højeste nationale liga

Basketball - Højeste nationale liga

Bowling - Højeste nationale liga

Cricket - Højeste nationale liga

Fodbold - Tre højeste nationale ligaer for mænd og højeste nationale række for kvinder

Floorball - Højeste nationale liga

Håndbold - To højeste nationale liga

Ishockey - Højeste nationale liga

Tennis - Højeste nationale liga

Volleyball - Højeste nationale liga

Dette skyldes, at hallerne benyttes til andre end idrætslige formål, og at flere idrætsgrene og klubber deles om de samme faciliteter. Det kræver fleksibilitet fra idrætsanlæggene, øvrige klubber og foreninger at prioritere eliten, idet eliteidrætsudøvernes træningstider kan ligge på alle tider af døgnet i forskellige uger.

Prime-time

Prime-time-reglen fra 1999 giver børn og unge under 20 år, som er medlem af en idrætsforening, fortrinsret til de offentlige idrætsfaciliteter på hverdage i tidsrummet kl. 16.00 til kl. 20.00. Denne regel er en hindring for visse eliteidrætsudøvere. Særligt gælder det idrætsgrene som fx svømning, håndbold, basket og bordtennis. Der er eksempler på, at enkelte eliteklubber har ytret ønske om, at deres bedste udøvere, i enkelte tilfælde, gives mulighed for at træne i prime-time. En opblødning kan ske ved at dispensere fra den vedtagne politik eller friholde tider til eliten i idrætsfaciliteter fra puljen med tider til fordeling.

Belægningskvote

For at sikre en optimal udnyttelse af byens idrætshaller er der vedtaget en kvote på minimum 12 deltagere pr. træningspas. Denne belægningskvote kan særligt være problematisk for holdidrætsgrene bestående af små hold såsom bordtennis, badminton og svømning. Belægningskvoten er derudover problematisk for elitetræningspas, der kræver særlige forhold, som fx målmandstræning eller volleyballspilleres behov for langbanetræning.

Geografisk spredning af faciliteter

Mange af de førende eliteklubber er såkaldte "hele" foreninger. Dvs. store ungdoms- og breddeklubber, der rummer både bredde- og eliteidrætsudøvere. Grundet stigende medlemstal er eliteklubberne vokset ud af lokalanlæggenes fysiske rammer. Det betyder, at træningen i en del tilfælde foregår på forskellige anlæg fordelt ud over byen. Det kan derfor være svært for klubberne at opretholde en intern sammenhængskraft og lokal forankring.

I træningsøjemed imødekommes klubbernes ønske om lokal forankring på få nærtliggende anlæg ved, at et nærhedsprincip træder i kraft ved ligestillede ansøgere i lokalefordelingen. Hvad angår konkurrencefaciliteter må klubber imidlertid nødvendigvis afholde konkurrencer på idrætsanlæg, der ikke ligger i det lokale område, hvor klubben er forankret, eftersom der ikke kan afses midler til at opgradere samtlige klubbens hjemmebaner i overensstemmelse med den eliteidrætslige udvikling. Det tilstræbes imidlertid i videst muligt omfang, at eliteklubber kun har én fast hjemmebane for bl.a. at styrke klubbens sammenhængskraft og skabe grundlag for en større og mere stabil tilskuerskare.

Problemet med den geografiske spredning af de københavnske faciliteter vurderes at være af begrænset omfang, da afstandene mellem byens idrætsanlæg er forholdsvis små i en by som København, der udgør et areal på ca. 9 x 9 km. og har gode private og offentlige transportmuligheder.

Opsummering

De københavnske elitehold trives i vid udstrækning med den nuværende fordelingspolitik, og den er derfor ikke en gennemgående hindring for eliteholdenes sportslige succes. Men ønskes eliteidrætten løftet til et højere niveau end det nuværende, kan følgende prioriteringer indtænkes i en fremtidig fordelingspolitik.

- Ændring af/mulighed for dispensation med de nuværende regler for tildeling af offentlige idrætsfaciliteter, så eliten prioriteres før eller på linje med offentlige institutioner samt børn og unge.
- Fordelingskriterierne tager hensyn til, at eliten ikke skal opfylde samme belægningsprocent som bredden.
- Eliteklubbernes opvisningskampe samles videst muligt på ét anlæg.

Udvikling af konkurrence- og opvisningsfaciliteter

Ønskes vilkårene for eliten i større omfang forbedret, skal der i højere grad fokuseres på den fysiske udvikling af faciliteterne. Team Copenhagen vurderer, at elitens største udfordring især ligger i manglen på velegnede faciliteter til konkurrence og opvisning.

Størstedelen af de københavnske konkurrencefaciliteter viser sig at være utidssvarende for eliteidrætsudøvere.

Multianvendelige opvisningsfaciliteter

Opvisningsanlæggene fungerer til dagligt som lokale idrætsanlæg, der både henvender sig til elite- og breddeidrætsudøvere. Etableringen af multianvendelige opvisningsfaciliteter giver mulighed for at samle klubbens aktiviteter på ét anlæg og gør faciliteten anvendelig for mange brugergrupper. Valbyhallen er et eksempel på en hal, der potentielt er til gavn for både elite og bredde, idet den til dagligt fungerer som tre særskilte træningshaller og ved konkurrencer kan omdannes til én stor hal med siddepladser til 3200 tilskuere. Det er dog væsentligt at påpege, at eliten imidlertid ikke gør overvejende brug af Valbyhallen. Her kan peges på dens placering og særligt dens utidssvarende vedligeholdelsestilstand samt manglende VIP-faciliteter.

Specialforbundenes facilitetskrav

De enkelte idrætsgrenes specialforbund stiller krav til eliteklubbernes konkurrence- og opvisningsfaciliteter. Etableringen af tidssvarende konkurrencefaciliteter er derfor nødvendige, hvis eliteklubberne skal have mulighed for at konkurrere i landets bedste rækker samt i et internationalt regi. Behovet for modernisering varierer fra anlæg til anlæg. Sammenfaldende er især behov for forbedring af tilskuerforhold og presse/TV-forhold. Det er imidlertid vigtigt at indtænke en fleksibilitet i udviklingen af konkurrence- og opvisningsfaciliteter, da specialforbundene løbende stiller nye krav i overensstemmelse med deres skiftende sponsoraftaler.

På baggrund af den fælles kulturaftale, KulturMetropolØresund, som Københavns Kommune i januar 2012 underskrev sammen med 25 andre kommuner, Region Hovedstaden og Kulturministeriet, er der givet håndslag blandt hovedstadens kommuner om at se på mulighederne for at bygge og drive de mere specialiserede idrætsanlæg i fællesskab.

Styrketræning, behandlingsfaciliteter og depotplads

Det er vigtigt, at eliten sikres gode muligheder for styrketræning samt for behandling. Flere eliteklubber efterspørger i dag sådanne faciliteter. Faciliteter med dette formål kan med fordel integreres i trænings- og konkurrencefaciliteterne.

Forbedres en række af byens idrætsanlæg til eliteidrætsudøvere, vil der tilmed opstå et øget behov for mere depotplads. Der er i dag installeret containerløsninger på flere af byens anlæg, og

depotplads er således allerede en begrænset ressource. Elitens krav til opbevaring af specialudstyr vil naturligtvis øge presset på den nuværende depotplads.

VIP-faciliteter

En prioritering af VIP-faciliteter skal ses som et springbræt til at skabe bredere elitemiljøer og arenaer, der på længere sigt vil tiltrække større tilskuerskarer og flere sponsoraftaler. VIP-faciliteter består som minimum af reserverede tilskuerpladser samt velholdte, moderne mødelokaler og bespisningsfaciliteter til sponsorer og øvrige VIP-gæster.

I København bliver VIP-faciliteter på udendørs stadions flittigt brugt af fodboldklubbernes sponsorer til holdenes hjemmekampe. Disse er i de fleste tilfælde finansieret af klubberne selv. Der findes ikke på samme måde VIP-faciliteter på de indendørs idrætsanlæg.

Flere klubber har ytret ønske om forbedrede VIP-faciliteter, heriblandt Ajax Håndbold, hvis VIP-gæster i dag er henvist til en lille, nedslidt gymnastiksal, og elitesvømmere, der efterlyser tilgængelige VIP-mødelokaler på Bellahøj Svømmestadion.

VIP-faciliteter er ikke et konsekvent eksplicit krav fra specialforbundene, og det er derfor væsentligt at diskutere, i hvor høj grad de eksklusive faciliteter skal prioriteres og hvor stort behovet reelt er. Typisk vil VIP-faciliteter kun blive anvendt i forbindelse med hjemmebanekampe og stævner. Det skal derfor vurderes, hvorvidt investeringerne står mål med gevinsten, som modsat andre anlægsforbedringer i vid udstrækning kun omfatter elitens vilkår.

Ønsker man imidlertid at løfte de københavnske eliteklubber til et niveau blandt den øverste top 5-elite inden for fodbold, håndbold, basketball, badminton og ishockey er tidssvarende VIP-faciliteter en nødvendighed. Det er samtidig væsentligt at undersøge, hvad VIP-faciliteterne kan bruges til uden for konkurrencerne, således kvadratmeterne udnyttes bedst muligt. Fx kan VIP-faciliteter til dagligt anvendes som café, mødelokaler, opholdsrum og lignende.

Opsummering

De københavnske eliteklubbers største udfordring er mangel på tilstrækkelige og tidssvarende konkurrencefaciliteter. I udviklingen af disse faciliteter er det væsentligt at tage højde for multianvendelighed, specialforbundenes facilitetskrav, muligheder for styrketræning, behandling, depotplads og VIP-faciliteter.

I det følgende præsenteres en række principper, der er centrale i spørgsmålet om fordeling og udvikling af byens eliteidrætsfaciliteter.

Principper for udvikling af byens idrætsfaciliteter

I København er et nyanlæg målrettet eliteidræt under opførelse. Det drejer sig om en multiarena i Ørestad, som forventes klar til ibrugtagning ultimo 2015. Multiarenaen kan være attraktiv for afholdelse af eliteklubbernes store konkurrencer og største kampe. Det vil endvidere være muligt at skalere Multiarenaen, så banen og antallet af tilskuerpladser reduceres, og arenaen kan således også danne ramme om mindre kampe. Multiarenaen vil dog kun kunne anvendes til afvikling af sportsbegivenheder i et mindre omfang, fordi Multiarenaen skal drives på kommercielle vilkår. Det betyder, at $\frac{3}{4}$ af aktiviteterne vil være målrettet kultur og $\frac{1}{4}$ målrettet idræt. Flere af Københavns Kommunes øvrige idrætsanlæg kan ved en gennemførelse af moderniseringsprojekter nå

tidssvarende standarder og dermed være attraktive for eliteidrætsudøvere og primært eliteklubbernes mindre kampe. Nedenfor opstilles en række principper, der er centrale i spørgsmålet om en fremtidig udvikling af københavnske elitefaciliteter, samt fordele og ulemper.

1) **Modernisering af byens idrætsanlæg**

De mange lokale indendørs haller moderniseres i videst muligt omfang inden for de nuværende fysiske rammer. Det kan ske ved forbedringer af lysforhold, måltavler, tilskuerpladser, VIP-faciliteter mv.

+ Klubbers ønske om lokal forankring efterleves.

÷ Der ligger store begrænsninger inden for den nuværende bygningsmasse, og specialforbundenes krav kan i mange tilfælde ikke efterkommes uden omfattende om- og tilbygninger.

2) **Multifunktionelle opvisningsarenaer**

Der udvælges enkelte store arenaer, som moderniseres til at kunne rumme opvisninger/kampe på højeste niveau inden for flere idrætsgrene. De multifunktionelle arenaer vil være attraktive for afvikling af eliteklubbernes større kampe, og de kan fx ses som et alternativ og supplement til den kommende Multiarena i Ørestad.

+ Mange idrætsgrene får glæde af faciliteterne, der primært skal bruges til konkurrenceformål.

+ Der er mulighed for, at moderniseringerne imødekommer både enkelte idrætsgrenes nuværende behov og skaber gode rammer for en udvikling af elitemiljøer for nuværende og kommende eliteklubber.

÷ Eliteklubbernes lokale forankring og ønske om trænings- og konkurrencefaciliteter i samme lokalområde tilgodeses ej.

3) **Specialanlæg**

Udvalgte anlæg målrettes én idrætsgren. Herved samles udøvere inden for en given idrætsgren på få anlæg. Det kan bl.a. ske ved at udstyre de udvalgte anlæg med baneopstregninger, rekvisitter som fx bander og mål samt særlige regler om brug af fx harpiks målrettet den enkelte idrætsgren. Specialanlæg er i dag mest udbredt inden for mindre idrætsgrene, der stiller særlige krav til faciliteten som fx klatring og beachvolley. På baggrund af den fælles kulturaftale KulturMetropolØresund er der givet håndslag blandt hovedstadens kommuner om at se på mulighederne for at bygge og drive de mere specialiserede idrætsanlæg i fællesskab.

+ De fysiske rammer vil være optimale for udøvere af den pågældende idrætsgren, da det ikke vil være nødvendigt at indgå kompromiser med øvrige idrætsgrene. Hallens efterlevelse af specifikke krav fra specialforbund kommer alle dens brugere inden for den pågældende idrætsgren til gavn.

+ Den pågældende idrætsgrens udstyr og andet materiel er samlet på ét sted, hvilket vil spare klubberne ressourcer i forbindelse med op- og nedtagning samt flytning af rekvisitter.

÷ Der tages ikke højde for klubbers ønske om, at faciliteten skal være beliggende i det geografiske område, hvor klubberne er lokalt forankret. Et ønske, der ses som grundlag for klubbers sammenhængskraft, øget klubliv og for en lokalt forankret, stabil tilskuertilslutning.

÷ Specialanlæg forringer anlæggets anvendelighed for skolebørn og udøvere inden for andre idrætsgrene.

4) **Driftsfællesskaber med "hele" foreninger**

Eliteidrætten udvikles gennem "hele" foreninger. "Hele" foreninger skal forstås som foreninger, der satser både på bredde og elite, på børn og unge samt seniorer. De "hele" foreninger har en tilstrækkelig størrelse og kapacitet til at drive og udvikle idrætsanlæggene ved fx mere eller mindre egenhændigt at foretage interne fordelinger af træningstider.

+ Et større ejerskab til en facilitet bevirker, at udøverne behandler anlægget bedre og er med til at skabe forbedringer via økonomi og arbejdskraft.

+ Ved en prioritering af "hele" foreninger skærpes kravene til klubbers arbejde for breddeidrætten, og der kan i videre udstrækning dannes grundlag for stærke talentudviklingsmiljøer.

÷ Opprioritering af store "hele" foreninger forringer vilkårene for de mindre foreninger og foreninger inden for niche-idrætsgrene eller voksenforeninger.